

Гди Бже спасеніа моего во дни воззвахъ, и въ
нощи предъ тобою. Да внидетъ предъ тѣмъ моли́тва
моѣ, приклонѣ оухо твоѣ къ моленію моему. Иже
исполнисѣ словъ душѣ моѣ, и животъ мой ѿдѣ при-
блжисѣ. Приемѣнень въихъ съ низходящими въ
рѣкъ: въихъ иже человеки безъ помощи, въ мѣрт-
выхъ свободѣ. Иже извѣніи спасѣни во грѣбѣ, иже
не поманѣлъ еси ктому и тѣмъ въ рѣки твоѣмъ върино-
вѣни въша. Положиша мѣ въ рѣкѣ преподѣнѣмъ,
въ темныхъ и скни смѣртнѣи. На мнѣ оутвердѣсѣ
ѿрость твоѣ, и всѣмъ во́лы твоѣ навѣлъ еси на мѣ.
Оудалилъ еси знаемыхъ моихъ въ менѣ, положиша
мѣ мѣрзость себѣ, преданъ въихъ, и не исхождахъ.
Очи мои иже немощѣ въ нищеты, воззвахъ къ тебѣ
Гди всѣхъ день, воздѣхъ къ тебѣ рѣцѣ мои. Еда
мѣртвыми твориши чюдеса; или врачеве воскресѣтъ,
и исповѣдаѣсѣ тебѣ; Еда повѣсть кто во грѣбѣ
милость твою, и истинѣ твою въ погнѣбѣи; Еда по-
знана бѣдѣтъ во тмѣ чюдеса твоѣ, и правда твоѣ
въ земли забвѣннѣи; И азъ къ тебѣ Гди воззвахъ,
и оутрѣ моли́тва моѣ предварѣтъ тѣмъ. Вскѣю Гди,
върѣши душѣ моѣ, върацаѣши лице твоѣ въ менѣ:
Нищъ есмь азъ, и въ тѣдѣхъ въ юности моеѣ во-
знѣсѣсѣ, смирихѣ, и иже немощѣхъ. На мнѣ при-
дѣша гнѣви твои, оутрашеніа твоѣ возмѣтиша
мѣ: Обидѣша мѣ иже вода всѣхъ день, ѿдержаша
мѣ въспѣ. Оудалилъ еси въ менѣ друга и искренна-
го, и знаемыхъ моихъ въ страстѣи.